

Живі тіні

Книжка про Амоса Макгі дуже тиха і некваплива. Здається, в ній нічого особливого і не відбувається - все підпорядковане розміреному розпорядку, який переходить зі сторінки на сторінку. Вчасно дзвонить будильник Амоса, його капці незмінно стоять на своєму місці, автобус завжди приходить за розкладом, а робочий день сторожа в зоопарку заповнений дрібними і не дуже важливими справами. Ну що це, скажіть, за справи: бігати наввипередки з черепахою або просто сидіти поруч з пінгвіном?

Але ці дрібниці мають велике значення! Для слона дуже важливо знайти собі терплячого товариша, який буде грати з ним в шахи. Черепазі необхідно хоч іноді бувати першою в змаганнях з бігу. А сова, можливо, соромиться зізнатися, що боїться темряви і особливо цінує дружбу з дядьком Амосом, який щовечора читає їй книжки і нікому не розповість про цей секрет.

Справжня дружба якраз складається з таких ось важливих дрібниць. І тому варто було лише одного разу Амосу Макгі прихворіти і не прийти на роботу, як всі звірі це не просто помітили і засмутилися - кожен з них втратив щось найважливіше.

Виявляється, для того, щоб бути справжнім другом, не треба вигадувати нічого адзвичайного. Не потрібні дорогі подарунки – звичайна повітряна кулька приносить не менше радості. І грати можна де завгодно - хоч в хованки під ковдрою.

Є такі особливі люди, як дядько Амос, які вміють до всіх бути уважними і для кожного знайти щось своє. Витягнути з кишені льодяник, мовчки посидіти поруч, взяти за руку - саме тоді, коли це дуже потрібно, коли це найдорожче у світі.

Таким був мій дідусь. Щоб не було нудно, він умів створити гру і розвагу з усього (або навіть - з нічого). Брусок дерева він міг перетворити в конячку. Якщо набридали іграшки, він міг взяти звичайну газету, скласти у кілька разів, зробити кілька розрізів - і диво: розгорнута газета перетворювалася в стрункі ряди однакових паперових солдатиків або навіть - в парад кавалеристів на конях. А якщо під рукою не було нічого, крім носової хустки, він умів згорнути її різними способами, перетворюючи то в вухатого зайчика, то в кішку з довгим хвостом, то в танцюючого страуса. А якщо не було і хустки, то самі його руки вміли перетворюватися в акторів, показуючи на стіні тіні різних тварин.

Тіньовий театр - майже забута сьогодні розвага. Спрямуйте світло на стіну, прикріпіть екран з білого аркуша і подивіться, у що можуть перетворитися тіні від ваших рук. Для цього не потрібно нічого особливого: трохи часу і, звичайно ж, бажання розділити його з дитиною.

Творчість

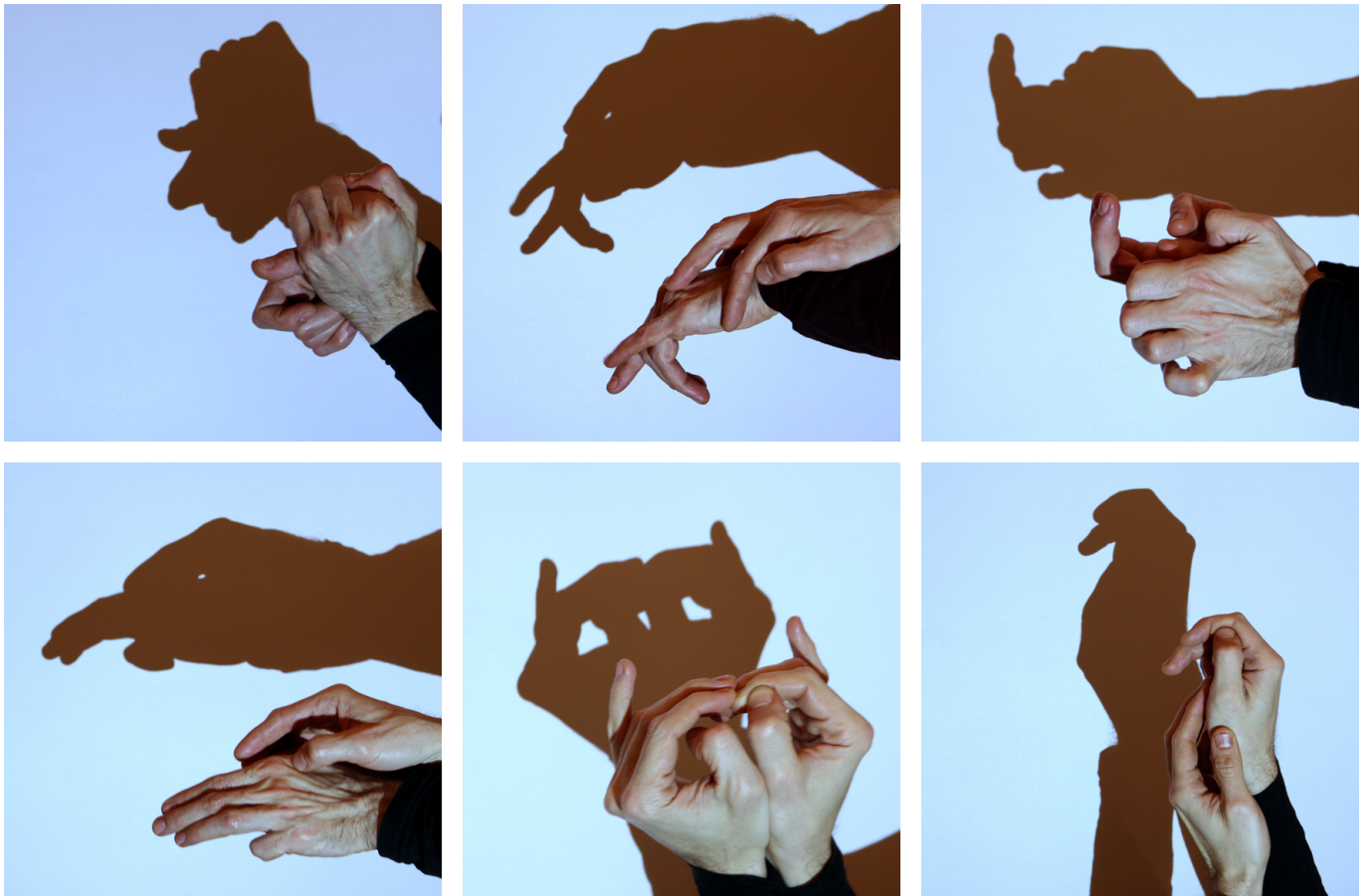
Рекомендований вік: 2-3 роки

Філіп Стед "Як Амос Макгі залишився вдома"

Автор заняття: Андрій Боровський

Уявіть, як би цю історію показав дядько Амос своїм гостям. Спробуйте зробити тіні всіх учасників історії. Ось - Амос Макгі у форменому кашкеті сторожа. А ось - його друзі: слон, носоріг, черепаха, сова і пінгвін.

А які ще звірі живуть у зоопарку? Спробуйте дізнатися їх по тіням і самі покажіть.

